

en god Støtte i Arbejdet, og de selv trænger til i den unge Alder, hvor ogsaa saa meget daarligt vinker ad dem, at faa Følelsen af, at de *hver for sig* er et Menneske, der har stor Værdi som Samfundsborger og med Menneskeret. At de har en Plads at fylde, en Plads, som ingen anden *kan* fylde. Vi maa se at faa aabnet deres Øjne for alt det store og skønne i Verden, men ogsaa for det stygge og nedbrydende; thi lukker vi Øjnene i for dette, ja, saa driver vi »med Strømmen« og ender i det bare ingenting.

Ungdommen med sin vidunderlige, misundelsesværdige stærke Tro til sig selv — og til andre! — er let at fange, den griber til, tit ganske kritikløst! Det er dens svage Side, men det er virkelig ogsaa dens stærke Side. Faar de unge først at se Rigdommen i Livet, Lyssiderne ved Tilværelsen, Herligheden ved at være i Besiddelse af gode Evner f. Eks. — ja, saa vil de ogsaa let kunne se den Uretfærdighed, der hersker paa mange Steder i Samfundet, al den Elendighed, der findes, al den Synd, der øves og vil lægge deres Evner i Arbejdet for at raade Bod derpaa.

I vor Tid, da der kræves saa meget af Mænd og Kvinder, af gamle og unge, maa vi især vogte os for, at vi ikke kommer ind under Betegnelsen: »Overflødige Mennesker«. Der er Plads til os alle, og der er Arbejde til os alle! — »Hvad du evner kast af i det nærmeste Krav —«. Præsten og Forfatteren Kristoffer Janson har i sin Tid holdt en Prædiken (trykt i Nr. 1, Kv. o. S.s 9. Aargang), hvor han drager til Felts mod de Mennesker, navnlig unge Kvinder, der *kun* er til for at *behage*, som pynter sig — for at faa Tiden til at gaa — til Spasereture, til Baller, gaar i Butikker for at se paa mere Stads, og som planløst driver Tiden hen. Deres Tanker vil nødvendigvis komme til at dreje sig om deres egen dyrebare Person og deres egne private Interesser i Stedet for, at det gælder om at dygtiggøre sig til Medlem af det store Samfund. »Hvor meget lykkeligere vilde denne unge Kvinde ikke være, om hun fik Interesse for sine Medmennesker, lærte deres Kaar at kende og følte Velsignelsen af deres Tak, og Tilfredsheden ved at føle sig som et Led i den store Menneskeheds Kæde,« siger K. J.

Ja, i Sandhed, vi har en stor Opgave, vi, der staar i Dansk Kvindesamfund. — Som det vil være en Del af Kredsene be-

kendt, har vi her i Skive-Kredsen for godt 2 Aar siden taget et Arbejde op imellem de unge Piger, idet vi hver Onsdag Aften fra 8—10, i Vintermaanederne, afholder et Møde med dem. Jeg har den Glæde at være Leder af Gymnastikken, og har sidste Vinter haft et Hold paa ca. 35 kvikke Pigebørn, for 2 Aar siden endda betydelig flere. Samtidig læser en af Bestyrelsens Kvinder højt for en mindre Flok unge Piger, der ikke ønsker at deltage i Gymnastikken. (Der er bleven læst for dem af det bedste, vi ejer: Bjørnson, J. Lie, Selma L. o. m. a.) Kl. 9 samles vi alle til Foredrag eller Op-læsning og Sang, og vi har ved denne Underholdning, der jo ikke er »blot til Lyst«, mødt megen Velvilje fra forskellig Side, idet baade Lærere og Ikke-Lærere har ydet os god Hjælp. Jeg har talt et Par Gange om Kvindernes Arbejde ude og hjemme, og læst Fru Stampe-Feddersens Foredrag for dem. Vor Hensigt med disse Pigemøder er — ikke at give de unge nogen egentlig Uddannelse — dertil er Tiden for begrænset, men at faa dem til at indse, at de slet ikke kan undvære de Kundskaber, der hører til for at være rigtig Menneske i denne Verden, at uden Forstaaelse af Livet og dets forskellige Spørgsmaal bliver man blot en tom Tønde, et overflødigt Menneske, og at man som saadant slet ikke kan gøre Krav paa at blive taget i Betragtning, naar den Tid kommer, da ogsaa vi ret skal være med.

Det er i Ungdomstiden, at de spirende Kræfter maa have Næring! Vi maa tage Opgaven op, for at ogsaa den *unge* Kvinde, hos hvem Livets Alvor endnu ikke har meldt sig med saa stærke Krav, at ogsaa hun kan komme med i Kæden, der tilbyder sine Kræfter og beder om Ret!

»Kræver sin Ret den fribaarne Kvinde, sky'r hun ej Pligten, men man skal finde Døtre, der hædrer Mødrenes Minde, fylket i Flok dér, hvor Fremtiden gror.«

Thyra Dorf.

Den nordslesvigske Kvindeforening.

Hidtil har Kvindesagen ikke kunnet vinde Indpas i Nordslesvig, dels fordi man dernede kun var optaget af at værne sit